

hos modtagere af kontanthjælp er, at der som udgangspunkt ikke vurderes at være betalingsevne, jf. f.eks. Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 35 af 14. februar 1994 om lønindeholdelse for restancer i kontanthjælp efter bistandsloven og henstand med indregnet restskat for kontanthjælpsmodtagere.

Det er tanken, at videreføre denne praksis således, at de nedre nettoindkomstgrænser som er vejledende for, hvornår der vurderes at være betalingsevne, skal tage udgangspunkt i kontanthjælpsniveauet efter skat for enlige kontanthjælpsmodtagere over 25 år med og uden børn. Dette er i øvrigt også i overensstemmelse med, at der i relation til betalingsevnevurderingen opereres med et rådighedsbeløb for børn, således at en enlig med børn samlet får et større rådighedsbeløb i forhold til en person uden børn. Udgangspunktet for at bestemme om der forsørges børn er foreliggende oplysninger om udbetaling af børnefamilieydelse, idet disse fremgår af de såkaldte R-75 oplysninger.

Da de foreliggende indkomstoplysninger i visse tilfælde kan være forældede, således at man ikke i alle situationer kan være sikker på, at den pågældende skyldner ikke modtager f.eks. kontanthjælp, vil der også blive anvendt oplysninger fra de såkaldte MIA-indberetninger til at sikre, at der ikke udsendes lønindeholdelsesvarsel til modtagere af kontanthjælp, førtidspension og folkepension. Dermed sikres det også, at svage borgere i denne gruppe, for hvem det kan være vanskeligt at udfylde et budgetskeema, ikke uden dyberegående sagsbehandling og evt. kontakt med de sociale myndigheder i den pågældende kommune bliver lønindeholdt.

Denne fremgangsmåde vil endvidere være i overensstemmelse med, at inddrivelsesindsatsen målrettes mod den personkreds som antages at have betalingssevne, mens personer på overførselsindkomster som f.eks. kontanthjælpsmodtagere i højere grad systemmæssigt overvåges med hensyn til ændrede beskæftigelsesforhold, overskydende skat m.v.

2.1.2.3.1. Automatiserede afviklingsordninger

Med hensyn til forslag til frivillige eller fastsatte afviklingsordninger, som typisk er det indledende inddrivelseskridt, vil der ved beregningen af de afdragsordninger, som udarbejdes maskinelt blive taget udgangspunkt i reglerne for den maskinelle lønindeholdelse, jf. afsnit 2.1.2.3. Fastsættelsen af afviklingsordningen vil således ske med udgangspunkt i nettoindkomsten og graderet med denne. Hvis der ikke umiddelbart foreligger aktuelle indkomstoplysninger, f.eks. fordi restanten ikke er slutlignet eller forskudsregistreret, eller hvis gældens størrelse eller alder i øv-

rigt tilsiger det, kan der ved fastsættelse af de maskinelle afviklingsordninger blive henset til gældens størrelse, samt at det sikres, at der ikke opsættes urimeligt store afviklingsaftaler.

2.1.2.3.2. Systemunderstøttelse

Med den nuværende systemunderstøttelse af restanceinddrivelsen er det kun muligt at anvende de automatiserede procedurer for lønindeholdelse på de krav, som inddrives via FordringsAdministrationsSystemet (FAS). Med udviklingen af det nye IT-system, som efter planen skal idriftsættes i første halvår af 2007, vil flest mulige krav blive søgt omfattet af den maskinelle sagsbehandling. Det vil dog være restanceinddrivelsesmyndigheden, som har ansvaret for at fastlægge hvilke krav, der skal omfattes af de automatiske procedurer.

2.2. Objektivisering og harmonisering af reglerne for eftergivelse og henstand

Som nævnt ovenfor foreslås det, at reglerne for eftergivelse af skatter og afgifter objektiviseres i overensstemmelse med den foreslåede ændring af konkursloven og konkursskatteloven. Det foreslås herudover i en række love, at der indsættes bestemmelser om eftergivelse af skyldige beløb, og at der i disse bestemmelser henvises til opkrævningsloven. Hermed harmoniseres regelsættet også på dette punkt.

2.2.1. Eftergivelse

2.2.1.1. Gældende ret

Ifølge de nugældende regler om eftergivelse i opkrævningslovens § 15 kan der ske eftergivelse af tilsvær, renter, gebyrer, administrative bøder, der opkræves eller pålægges efter opkrævningsloven, samt beløb som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling efter denne lov, hvis 1) skyldneren godtgør ikke at være i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og 2) skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor.

Opkrævningslovens § 15, stk. 3, angiver, hvilke momenter, der skal tages i betragtning ved den konkrete skønsmæssige vurdering af, om skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler for gældseftergivelse. Der skal herved navnlig lægges vægt på, om skyldneren udelukkende eller overvejende har gæld i form af skatte-, told- eller afgiftsrestancer m.v., skyldnerens interesse i eftergivelse, gældens alder, omstændighederne ved dens pådragelse og hidtidige afvikling samt skyldnerens forhold under eftergivelsessagen.